

Buržo-bolševici. Rok Nula - prýč musí všechno...

Autor: Eric Striker

Probíhající protibělošské řádění Nelidové fronty (z originálu ne zcela přenositelné Unpopular Front /Ne-lidová a současně Ne-populární fronta/ - pozn. DP) - tedy mileniální lumpen-buržoazie, černých kriminálních, akademiků, novinářů a „woke“ (tj. ultraprogresivního) kapitálu - zatím spíše zanechává více otázek než odpovědí.

Někteří v nich vidí komunisty, teroristé ale nevyšlovují žádné ekonomické požadavky, právě naopak: jejich vztahy s korporátní Amerikou nelze označit jinak než jako velmi těsné. Konzervativci se je zoufale pokoušejí spojovat s Demokratickou stranou, radikálové však Bidena nepodporují a na Bernieho (Sanderse) dávno zapomněli. Další ukazují prstem na cizí tajné služby, nejspíš ve snaze vdechnout život zdiskreditovanému neokonzervatismu, Číňané si však vesměs vystačí s rolí pobavených pozorovatelů.

Nelidová fronta své násilí (sociální, ekonomické i fyzické) směřuje v první řadě na obyčejné bělochy, neznalé nejnovějších výdobytků politické korektnosti. První na ráně jsou také místní policejní sbory, jejichž příslušníci vydělávají nejčastěji kolem 52 tisíc dolarů ročně, což rychle vybledne při srovnání s 21 tisíci, které si mluvčí hnutí Black Lives Matter Shaun King účtuje za hodinovou přednášku. Jejich údery tak směřují neomylně směrem dolů.

Nejsou zaštitěni politickou stranou, jen tupě recitují slogany a svého vlivu využívají k rozdrčení jakékoliv opozice, program ani ideály však nemají. Připomínají bezhlavou slepici, které pobíhá po dvorku a útočí na každou bílou tvář v dosahu. Jejich teroristické činy v zásadě požívají imunity před stíháním ministerstvem spravedlnosti, jehož žalobce i agenty spojují s buřiči sympatie i třídní solidarita „buržoazní bohémy“ (tzv. Bobos).

Co se nějakého směřování týče, uvádí výtržníky podle všeho z velké části do pohybu hlavně židovská média: útočí na sochy označené v publikacích jako *New York Times* a *Washington Post* coby rasistické. Ideje a historie Projektu 1619, označeného za oficiální institucionální ideologii šéfredaktorem *New York Times Magazine* Jakem Silversteinem, tak zdá se zůstává zatím jediným vlivným textem, kterým se anarchisté a skupiny Black Lives Matter (BLM) nechávají inspirovat.

Co tedy chtějí?

Musíme si tedy klást otázku, co teroristé skutečně chtějí? Odpovědi jsou postavení a vliv

jejich starších kolegů.

Toto vysvětlení je částečně podloženo i teorií **Petera Turchina** o **nadprodukci elit**. Tento rusko-americký akademik objevil u společností na pokraji občanské války jistý pravidelně se opakující fenomén: univerzity chrlí přebytek právníků, akademiků i dalších ctižádostivých profesionálů soupeřících o nedostačující množství prestižních postů.

V americkém kontextu to znamená tichý kolaps finanční kompenzace i společenského postavení právnických, mediálních i akademických postů.

Přes polovinu vysokoškolských vyučujících dnes tvoří asistenti, zaměstnanci na částečný úvazek, kteří si vydělají **asi tři tisíce dolarů za tří kreditový kurz**. Nepoměr se ukáže ještě markantněji při zohlednění generačních rozdílů. Tři čtvrtiny vysokoškolských pedagogů navíc nesměřují k absolutoriu, záruce akademické svobody, z níž však tak jako tak zbývá jen jméno.

Jen **necelé dvě třetiny absolventů amerických právnických fakult** naleznou uplatnění ve vystudovaném oboru. Mnozí z nich tak pracují pro protibělošské neziskové „fabriky“ na žaloby sponzorované oligarchy, kde se obvykle musejí spokojit se mzdou do 40 tisíc dolarů ročně, přestože musejí splácet drtivě vysoké studentské půjčky. Do této kategorie patří zřejmě přinejmenším **jeden z dvojice anarchistů**, zatčených za házení výbušnin při shromáždění.

Ve světě médií ještě ne tak dávno mohl šikovnější novinář na volné noze uživit sebe i rodinu. To ale dávno neplatí v dnešním světě digitálních médií, jež se stala místem prodloužených stáží pro zájemce o místo ve skutečných novinách nebo korporaci. Výrazné postavy digitální novinářiny jako někdejší černá lesbická šéfredaktorka HuffPo **Lydia Polgreenová** nebo židovský šéfredaktor Buzzfeedu **Ben Smith** se tak letos přesunuli za lepším. Většina mileniálních novinářů na volné noze, zpravidla z bohatých rodin, žije ve stísněných brooklynských bytečcích s dalšími jako oni, kde si pečlivě dávkují své bio tofu a ketamin, aby vydrželi až do konce měsíce, kdy přijde tolik potřebná finanční injekce od rodičů.

Politicky vlivné sféry vyššího vzdělávání, média i právo se tak staly hájemství levoliberálních fanatiků - hlavně Židů a bělochů, ale i hrstky barevných z vyšších vrstev - kteří 1) pocházejí z privilegovaného prostředí, aby se i na dobu neurčitou mohli spolehnout na finanční podporu rodiny; 2) musejí prokázat obzvláštní ideologický zápal při prosazování programu vládnoucí třídy, aby dosáhli na pracovní pozici nebo povýšení, tím spíš pokud jsou nežidovského evropského původu.

Touto optikou se fenomén „buržo-bolševiků“ stává podstatně srozumitelnějším. K „nejkrvavějším“ čistkám dochází uvnitř našich institucí, kde mladší kádry nenávidí kypících demagogů sbírají skalpy svých starších kolegů, jejichž místa doufají zaujmout.

Hladovějící a opovrhované mileniální profesionály omrzelo zahřívání lavičky a čekání na poklidný odchod starších liberálů na odpočinek. Řada těchto starších bílých liberálů, jejichž

vysoká postavení ve vlivných akademických či mediálních institucích se ocitla v ohrožení, stále ještě věří v jakousi podobu svobody slova a není zcela přesvědčena o oprávněnosti vraždění podle rasového klíče.

Mileniální středostavovští profesionálové – vesměs morbidní bílí devianti, kariéristé a Židé – však mají mocné spojence v židovské superelitě.

Leckdo byl na rozpacích, když se židovský dědic *New York Times* A. G. Sulzberger postavil na stranu mladých extremistů ve své redakci při kontroverzi nad publikací sloupku úřadujícího amerického senátora, která **stála místo** čtyřiapadesátiletého šéfa názorové rubriky Jamese Bennetta.

Byť se hovořilo o projevu zbabělosti neoliberálního establishmentu, Sulzberger přijal požadavky až nápadně ochotně. Židé z *New York Times* nedávno vytáhli do války s *Pittsburgh Post-Gazette* a jeho šéfredaktorem, který se postavil **interní revoltě mileniálů** sloupkem „Rasismus je nový mccarthyismus“. *New York Times* na to reagoval přívalem žluče na noviny, které vyzvaly dvojici svých mladších redaktorů, otevřených sympatizantů BLM, aby se zřekli účasti na zpravodajství o nepokojích.

Vedoucí vnějších vztahů prestižní anglické Cambridgeské univerzity, Židovka Lisa Goldová, odpověděla na **bouři rozhořčení**, spuštěné vyjádřením nespokojené vyučující kritické teorie Priyamvady Gopalové, že „na životech bělochů nezáleží“ jejím doporučením k udělení **plné profesury**.

Akademičtí specialisté na přírodní vědy dosud vcelku úspěšně ignorovali nesmysly, vyučované na humanitních fakultách jejich škol. S tím ale nejspíš bude konec. Na univerzitě v Plymouthu předali aktivisté vedení seznam tweetů „olajkovaných“ uznávaným fyzikem dr. Mikem McCullochem, jehož **nyin vyšetřují**.

Zejména anarchisté umně využívají nařčení ze sexuálního obtěžování a rasismu k „vyštípání“ staré gardy a proměně uznávaných institucí v jimi vedené cirkusy. Úsilí členů **Antify** jako Jamie Pecková a jí podobných při falešných obviněních mužů spojených se značkou **Vice** ze sexuálních prohřešků umožnilo aktivistům z **jejích sociálních kruhů** infiltrovat a ovládnout zpravodajskou a názorovou sekci **Vice**, který se z bašty provokatérských obránců svobody slova, schopných pod vedením Gavina McInnese otisknout i třeba **Jima Goada**, proměnil na publikaci, která své zaměstnance hledá především v **řadách politicky hyperkorektní Antify**.

Většina vysokoškolsky vzdělaných mileniálů **nevěří** v právo na svobodu slova, řádný proces ani demokracii – a kdybychom se ptali jen v mediálním, akademickém nebo právním prostředí, dostali bychom čísla blízká se sto procentům.

Proto jako by se ocelové sevření židovské moci ještě utahovalo v čase, kdy liberálové z generace babyboomerů s jejich vlašnými postoji dlouho přesluhují ve svých elitních pozicích. Pocit, že jejich čas dozrál, povzbudí i těch pár váhajících mezi ambiciózními mileniály, aby se dále utvrdili ve své okázalé podpoře psychotického a nepopulárního

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

programu elit.

Mocní Židé na vrcholku pyramidy tyto interní puče v redakcích, služebnách FBI i korporátních zasedačkách podporují a řídí, protože věří, že prověřeni mileniální fanatici, kteří pro ně pracují, bez mrknutí oka zatnou tipec rostoucímu vzepětí bělošskému populismu – a to i silou.

Dobrou zprávou je, že bílí mileniálové mimo tyto titěrné bubliny se také radikalizují – směrem k rasovému nacionalismu.

Po dovršení zatím poslední košer revoluce budou mileniální Jagodové a Dzeržinští korunováni na katany teroru v naší zemi, zmítané v očích Židů existenční krizí rostoucího bělošského povědomí.

Výpady Nelidové fronty proti většině s postupným soumrakem babyboomerů dále zesílí. Čeká nás tak epocha plná násilí a svárů, vedle které budou současné levičácké násilnosti dost možná působit jako nedělní lázeňské matiné.

Článek Erica Strikera **What the Bourgeois Bolsheviks Want** vyšel na jeho stránkách National Justice 26. června 2020.